

ΑΝΩΤΑΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΚΥΠΡΟΥ
ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΑ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ

(Πολιτική Αίτηση Αρ. 102/2026)

7 Μαΐου, 2026

[ΕΦΡΑΙΜ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 155.4 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΑΡΘΡΑ 3 ΚΑΙ 9 ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΑΠΟΝΟΜΗΣ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ (ΠΟΙΚΙΛΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ) ΝΟΜΟΥ ΤΟΥ 1964, ΩΣ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΘΗΚΕ

ΚΑΙ

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟΝ ΠΕΡΙ ΑΝΩΤΑΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ ΕΚΔΟΣΗΣ ΕΝΤΑΛΜΑΤΩΝ ΠΡΟΝΟΜΙΑΚΗΣ ΦΥΣΕΩΣ) ΔΙΑΔΙΚΑΣΤΙΚΟ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ ΤΟΥ 2018

ΚΑΙ

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΙΤΗΣΗ ΤΩΝ 1. ΝΙΚΟΥ ΚΛΗΡΙΔΗ ΜΕ Α.Δ.Τ. 447411 ΚΑΙ 2. LEFKOS CLERIDES & SONS LLC Η.Ε. 350758 ΓΙΑ ΑΔΕΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΗ ΑΙΤΗΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΗ ΠΡΟΝΟΜΙΑΚΟΥ ΕΝΤΑΛΜΑΤΟΣ CERTIORARI ΚΑΙ PROHIBITION

ΚΑΙ

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΕΝΤΑΛΜΑ ΕΡΕΥΝΑΣ ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑΣ 11/04/2026, ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΕΚΔΟΘΗΚΕ ΑΠΟ ΤΟ ΕΠΑΡΧΙΑΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ, ΣΤΗ ΒΑΣΗ ΤΗΣ ΕΝΟΡΚΗΣ ΔΗΛΩΣΗΣ ΤΟΥ ΛΟΧΙΑ 3150 ΜΙΧΑΛΗ ΑΔΑΜΟΥ, ΜΕΛΟΥΣ ΑΝΑΚΡΙΤΙΚΗΣ ΟΜΑΔΑΣ, ΓΙΑ ΕΡΕΥΝΑ ΤΩΝ ΥΠΟΣΤΑΤΙΚΩΝ, ΤΗΣ ΟΙΚΙΑΣ ΤΟΥ ΣΤΗΝ ΟΔΟ ΚΡΥΣΤΑΛΛΗ 8, ΑΓΙΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ, Τ.Κ. 1101, ΣΤΟ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟ ΜΕ ΤΗΝ ΕΠΩΝΥΜΙΑ «LEFKOS

CLERIDES & SONS LLC» ΣΤΗΝ ΟΔΟ ΣΟΦΟΥΛΗ 28, ΜΕΓΑΡΟ ΣΙΑΝΤΕΚΛΑΙΡ, ΓΡΑΦΕΙΑ ΑΡ. 212-213 ΛΕΥΚΩΣΙΑ, Τ.Κ. 1096 ΚΑΙ ΣΤΑ ΜΗΧΑΝΟΚΙΝΗΤΑ ΟΧΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΜΕ ΑΡ. ΕΓΓΡΑΦΗΣ ΝΜΧ732, ΜΑΡΚΑΣ PORSCHE PANAMERA, ΧΡΩΜΑΤΟΣ ΑΣΠΡΟΥ ΚΑΙ ΜΕ ΑΡ. ΕΓΓΡΑΦΗΣ ΚΥΝ858, ΜΑΡΚΑΣ MERCEDES ML320, ΧΡΩΜΑΤΟΣ ΑΣΗΜΙ, ΔΥΝΑΜΕΙ ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΠΟΙΝΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΝΟΜΟΥ, ΚΕΦ. 155, ΑΡΘΡΑ 27 ΚΑΙ 28

.....

Χ. Κληρίδης με Α. Κληρίδη, Κ. Κληρίδη και Λ. Παναγιώτου (κα), για Φοίβος, Χρίστος Κληρίδης & Συνεργάτες Δ.Ε.Π.Ε., για τους Αιτητές.

Α Π Ο Φ Α Σ Η

ΕΦΡΑΙΜ, Δ.: Με την παρούσα Αίτηση οι Αιτητές ζητούν άδεια για την καταχώριση αίτησης δια κλήσεως για την έκδοση προνομιακών ενταλμάτων Certiorari και Prohibition αναφορικά με το ένταλμα έρευνας ημερ. 11.4.2026 στην οικία και τα οχήματα του Αιτητή 1, καθώς επίσης και στο δικηγορικό του γραφείο με την επωνυμία των Αιτητών 2.

Οι λόγοι επί των οποίων βασιζεται η Αίτηση είναι οι ακόλουθοι:

Α. Δεν υπήρχε μαρτυρία που να συνδέει την κατ' ισχυρισμό διάπραξη των υπό διερεύνηση αδικημάτων και των αναζητούμενων αντικειμένων με εκάστη τοποθεσία και ή τον Αιτητή 1.

Β. Δεν υπήρχε αναγκαιότητα για την έκδοση του εντάλματος έρευνας.

Γ. Το ένταλμα έρευνας εκδόθηκε κατά παράβαση της αρχής της αναλογικότητας.

Δ. Δεν υπήρχε μαρτυρία ότι ο Αιτητής εμπλέκεται στη δημιουργία και ή φύλαξη των κατ' ισχυρισμόν πλαστών μηνυμάτων.

Ε. Το ένταλμα έρευνας είναι ακυρωτέο καθότι η περιγραφή των αναζητούμενων αντικειμένων σε αυτό είναι γενική και αόριστη.

Ζ. Το ίδιο το Δικαστήριο δεν ικανοποιήθηκε πως συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις για την έκδοση του εντάλματος έρευνας.

Η. Υπήρξε παραπλάνηση του Δικαστηρίου και ή μη συμπερίληψη ουσιωδών γεγονότων.

Θ. Το ένταλμα έρευνας εκδόθηκε κατά παράβαση του **Άρθρου 17** του **Συντάγματος**, του δικηγορικού απορρήτου, των προσωπικών δεδομένων και, ειδικότερα, δεν τέθηκαν ικανοποιητικές ασφαλιστικές δικλείδες που να προστατεύουν το δικηγορικό απόρρητο και τα προσωπικά δεδομένα.

Το αίτημα για άδεια για την καταχώριση αίτησης δια κλήσεως για την έκδοση Prohibition βασίζεται στο ότι το ένταλμα έρευνας εκδόθηκε καθ' υπέρβαση εξουσίας και δικαιοδοσίας.

Η Αίτηση συνοδεύεται από ένορκη δήλωση του Αιτητή 1, δικηγόρου ο οποίος διατηρεί το δικηγορικό γραφείο των Αιτητών 2.

Σε αυτή ο Αιτητής 1 (εφεξής «ο Αιτητής») αναφέρεται στην έκδοση του εντάλματος έρευνας, παραθέτει το ιστορικό των γεγονότων που προηγήθηκαν της έκδοσης αυτού και όσων ακολούθησαν κατά την εκτέλεση του και επαναλαμβάνει και αναλύει τους λόγους στους οποίους στηρίζεται η Αίτηση.

Οι αρχές που διέπουν τη χορήγηση άδειας για καταχώριση αίτησης για έκδοση προνομιακού εντάλματος Certiorari έχουν επανειλημμένα αναφερθεί στις αποφάσεις του Ανωτάτου Δικαστηρίου. Η υπόθεση **Αναφορικά με την Αίτηση του Πέτρου Ευδόκα (2016) 1(Γ) Α.Α.Δ. 3018** περιέχει το ακόλουθο διαφωτιστικό απόσπασμα:

*«Όπως επιτάσσει η νομολογία, για την παραχώρηση άδειας για την έκδοση προνομιακού εντάλματος Certiorari, η διαδικασία δεν έχει, ως αντικείμενο, την αναθεώρηση της ορθότητας των αποφάσεων των κατώτερων δικαστηρίων. Ο έλεγχος αυτός ασκείται αποκλειστικά στο πλαίσιο της εφετειακής δικαιοδοσίας του Ανωτάτου Δικαστηρίου. Η αρχή επί της οποίας εδράζεται η δικαιοδοτική βάση εξέτασης αιτήσεων για παραχώρηση άδειας καταχώρισης προνομιακού εντάλματος, είναι η σύνομη άσκηση της δικαιοδοσίας του κατώτερου δικαστηρίου. (Βλ. **In Re Kakos (1985) 1 C.L.R. 250**).*

*Περαιτέρω, εξετάζοντας την πιθανότητα χορήγησης άδειας θα πρέπει ο αιτητής να τεκμηριώσει, εκ πρώτης όψεως, και αιτιολογήσει τη χορήγηση άδειας. (Βλ. **Λυσιώτης (1986) 1 Α.Α.Δ. 1696**).*

Τα προνομιακά εντάλματα παραχωρούνται, κατ' εξαίρεση, όταν από το ίδιο το πρακτικό διαπιστώνεται έλλειψη ή υπέρβαση δικαιοδοσίας, ή πλάνη περί το Νόμο, ή παραβίαση των κανόνων φυσικής

δικαιοσύνης. (Βλ. *Global Consolidator Public Ltd (2006) 1 A.A.Δ. 464*).»

Για να χορηγηθεί άδεια καταχώρισης αίτησης για έκδοση προνομιακού εντάλματος, το Ανώτατο Δικαστήριο δεν υπεισέρχεται στην ουσία, ούτε εξετάζει την υπόθεση σε βάθος. Θα πρέπει να ικανοποιηθεί ότι υπάρχει εκ πρώτης όψεως υπόθεση ή συζητήσιμο θέμα – βλ. *In re Kakos (1985) 1 C.L.R. 250, Αναφορικά με την Αίτηση του Άνθιμου (1991) 1 A.A.Δ. 41* και *Base Metal trading Ltd v. Fastact Developments Ltd κ.ά. (2004) 1(Γ) A.A.Δ. 1535*.

Το **άρθρο 27** του **περί Ποινικής Δικονομίας Νόμου, Κεφ. 155**, προνοεί για τις προϋποθέσεις που πρέπει να συντρέχουν για να δικαιολογείται η έκδοση εντάλματος έρευνας, ως ακολούθως:

«27. Όταν δικαστής ικανοποιείται με ένορκη έγγραφη δήλωση ότι υπάρχει εύλογη αιτία να πιστεύεται ότι σε οποιοδήποτε τόπο υπάρχει -

(α) οτιδήποτε στο οποίο ή σε σχέση με το οποίο διαπράχθηκε ποινικό αδίκημα ή υπάρχει υποψία ότι διαπράχθηκε· ή

(β) οτιδήποτε για το οποίο υπάρχει εύλογη αιτία να πιστεύεται ότι θα παρέχει απόδειξη ως προς τη διάπραξη ποινικού αδικήματος·

.....,

ο δικαστής δύναται σε οποιοδήποτε χρόνο να εκδώσει ένταλμα (το οποίο αναφέρεται στο νόμο αυτό ως "ένταλμα έρευνας"), που εξουσιοδοτεί το πρόσωπο που κατονομάζεται σε αυτό -

ι) να ερευνήσει τον τόπο αυτό προς ανεύρεση οποιουδήποτε τέτοιου πράγματος και να κατάσχει και μεταφέρει αυτό ενώπιον

του Δικαστηρίου από το οποίο εκδόθηκε το ένταλμα έρευνας ή ενώπιον άλλου Δικαστηρίου για να τύχει αυτό μεταχείρισης σύμφωνα με το νόμο»

Όπως λέχθηκε στην υπόθεση **Αναφορικά με την Αίτηση των**

Αυτώνη Ανδρέου & Σια ΔΕΠΕ κ.ά. (2017) 1(B) Α.Α.Δ. 1387:

«Το άρθρο 27 του Κεφ. 155, κατά τρόπο επιτακτικό συνδέει το αντικείμενο, που ευλόγως αναζητείται, με τον τόπο για τον οποίο ζητείται το ένταλμα όχι γενικά με το πρόσωπο του υπόπτιου. Όπως αναφέρεται στην ίδια υπόθεση η έκδοση του εντάλματος ανάγεται στη διακριτική ευχέρεια του Δικαστή ο οποίος θα πρέπει να εξάξει το δικό του συμπέρασμα στη βάση των παρουσιασθέντων με τον όρκο γεγονότων, αιτιολογώντας την κατάληξη του περί ύπαρξης υποψίας και μάλιστα εύλογης.»

Στην υπόθεση **Αναφορικά με την Αίτηση του Μ.Ρ., Πολ.**

Έφεση Αρ. 4/2024, ημερ. 18.10.2024, αναφέρθηκαν τα εξής:

«...είναι αναγκαία η σύνδεση του αντικειμένου με την οικία για να δικαιολογείται δεόντως η έκδοση του εντάλματος έρευνας. Αναφέρθηκε, μεταξύ άλλων, στην υπόθεση **Αυδρέου ν. Δημοκρατίας, Πολ. Έφ. Αρ. 103/2020, ημερ. 21.4.2021,** στην οποία τονίστηκε η αναγκαιότητα προσδιορισμού και διασύνδεσης της έρευνας με συγκεκριμένο τόπο ή χώρο, όπως και με τη διερεύνηση συγκεκριμένου αδικήματος. Κρίνουμε χρήσιμη την παραπομπή στην υπόθεση **Αναφορικά με την Αίτηση της Εταιρείας ΟΠΑΠ Κύπρου Λτδ, Πολ. Έφ. Αρ. 133/2018, ημερ. 17.12.2018,** σύμφωνα με την οποία το άρθρο 27 συνδέει το αντικείμενο το οποίο εύλογα πιστεύεται ότι συνδέεται με το ποινικό αδίκημα με τον τόπο για τον οποίο ζητείται το ένταλμα. Το ζητούμενο, όμως, σε κάθε περίπτωση, όπως ορθά ανέφερε το πρωτόδικο Δικαστήριο, αφορά στη μαρτυρία που απαιτείται να υπάρχει ώστε να θεμελιώνεται η αναγκαία διασύνδεση με τη συγκεκριμένη οικία για την οποία ζητείται το ένταλμα έρευνας. Στην υπόθεση **Αναφορικά με την Αίτηση του Αυτωνίου (2009) 1(A) Α.Α.Δ. 656,** ελέχθη ότι

κάθε περίπτωση κρίνεται στη βάση των δικών της ιδιαίτερων περιστατικών.»

Στον όρκο που συνόδευε το αίτημα της Αστυνομίας για την έκδοση του προσβαλλόμενου εντάλματος έρευνας, αναφερόταν πως η Αστυνομία διερευνούσε τη διάπραξη των ακόλουθων αδικημάτων:

- 1) Συνωμοσία με σκοπό τη διάπραξη κακούργηματος,
 - 2) Συνωμοσία με σκοπό τη διάπραξη πλημμελήματος,
 - 3) Συνωμοσία με σκοπό την καταδολίευση,
 - 4) Συνωμοσία με σκοπό την πρόκληση βλάβης στο πρόσωπο ή την υπόληψη άλλου προσώπου,
 - 5) Πλαστογραφία σχετιζόμενη με ηλεκτρονικό υπολογιστή και συγκεκριμένα, την εισαγωγή δεδομένων ηλεκτρονικού υπολογιστή,
 - 6) Καταρισμός πλαστού εγγράφου,
 - 7) Κυκλοφορία πλαστού εγγράφου,
 - 8) Δημοσίευση ψευδών ειδήσεων,
-
- 9) Παράνομη επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα,
 - 10) Υποκλοπή και ή πρόκληση άλλου προσώπου για χρησιμοποίηση συσκευής προς τον σκοπό της υποκλοπής και ή εσκεμμένη αποκάλυψη και ή χρησιμοποίηση περιεχομένου ιδιωτικής επικοινωνίας,
 - 11) Διαφθορά, και
 - 12) Νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες.

Στον όρκο, ακολουθεί περιγραφή των γεγονότων τα οποία φέρονται να επεσυνέβησαν από το 2019 μέχρι και σήμερα στην Κυπριακή Δημοκρατία. Συνοπτικά και σύμφωνα, πάντα, με το περιεχόμενο του όρκου, αυτά έχουν ως εξής:

- Στις 30.3.2026 δημοσιεύτηκε στο μέσο μαζικής δικτύωσης «Facebook» από τον λογαριασμό «*Μακάριος Δρουσιώτης*» που φαίνεται να χρησιμοποιείται από τον ίδιο, ανάρτηση υπό τον τίτλο «*Παιδερασίες, εκποιήσεις, παρακολουθήσεις και στημένες δίκες. Το σκοτεινό πρόσωπο του Κράτους Δικαίου στην Κύπρο*». Η ανάρτηση αποτελείτο από ένα εκτενές κείμενο συνοδευόμενο από φωτογραφίες που απεικονίζουν μηνύματα sms, στο οποίο προβάλλονται ισχυρισμοί για διαφθορά και διαπλοκή, ύπαρξη αδελφότητας, παρακολουθήσεις και χειραγώγηση δικαστικών διαδικασιών και παρουσιάζει την κατ' ισχυρισμό διάπραξη οικονομικών αδικημάτων, κατάχρηση εξουσίας και άλλες σοβαρές καταγγελίες.
- Σύμφωνα με την ίδια ανάρτηση, το δημοσιευθέν υλικό περιήλθε στην κατοχή του αναρτήσαντος από γυναίκα με το ψευδώνυμο «*Σάντη*».
- Κατόπιν αστυνομικών εξετάσεων, στις 2.4.2026 διαπιστώθηκε η ταυτότητα της «*Σάντη*», η οποία κλήθηκε και προσήλθε αυθημερόν στην Αστυνομία. Έδωσε γραπτή κατάθεση στην οποία, μεταξύ άλλων, παραδέχθηκε ότι τα μηνύματα που παρουσιάζονται στην ανάρτηση του Δρουσιώτη και τα συναφή

με αυτά γεγονότα δεν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα. Ανέφερε ότι με τη χρήση της εφαρμογής «*Call Assistant*» δημιούργησε από το κινητό της τηλέφωνο τα συγκεκριμένα μηνύματα και ότι τις συνομιλίες που επίσης κατασκεύαζε, τις έστελλε στον Αιτητή, λέγοντας του ψέματα ότι το περιεχόμενο τους ήταν αληθές.

- Στην κατάθεση της η «*Σάντη*» ανέφερε επίσης ότι περί το 2022-2023 συναντήθηκε με τον Δρουσιώτη, κατόπιν επικοινωνίας του ίδιου μαζί της, ο οποίος της είπε πως κατείχε τις συνομιλίες χωρίς να της αποκαλύψει το πώς περιήλθαν στην κατοχή του. Σύμφωνα με τη «*Σάντη*», ο Δρουσιώτης δεν γνώριζε ότι αυτές ήταν κατασκευασμένες. Η «*Σάντη*» εξήγησε στην Αστυνομία τον λόγο για τον οποίο προέβη στην κατασκευή των μηνυμάτων και παρέδωσε στην Αστυνομία το κινητό της τηλέφωνο για σκοπούς εξετάσεων. Σε έρευνα στην οικία της παραλήφθηκε ακόμα ένα τηλέφωνο. Και στα δύο αυτά τηλέφωνα γίνονται εξετάσεις.
- Καθ' ον χρόνο η «*Σάντη*» έδινε κατάθεση, προσήλθε στην Αστυνομία ο Δρουσιώτης ο οποίος, σε γραπτή κατάθεση του, κατήγγειλε ότι είχε ενημερωθεί από τον Αιτητή πως η «*Σάντη*», με την οποία ο Αιτητής είχε επικοινωνία μέχρι και τις τελευταίες μέρες, είχε εξαφανιστεί και ο Αιτητής ανησυχούσε γι' αυτή. Ο Δρουσιώτης ζήτησε από την Αστυνομία την άμεση λήψη μέτρων προστασίας της, χωρίς να γνώριζε ότι η ίδια ήταν εκεί και έδινε κατάθεση.
- Στις 3.4.2026 ο Δρουσιώτης προσήλθε εκ νέου στην Αστυνομία, συνοδευόμενος από τη δικηγόρο του, για σκοπούς λήψης

γραπτής κατάθεσης. Μεταξύ άλλων, παρέδωσε ένα δακτυλογραφημένο κείμενο 14 σελίδων, στο οποίο γινόταν περιγραφή της ιστορίας της «Σάντη» από την παιδική της ηλικία, με αναφορά στα όσα αναφέρονταν στις αναρτήσεις του ιδίου.

- Στις 4.4.2026 ο Αιτητής κλήθηκε και προσήλθε στην Αστυνομία. Σε γραπτή κατάθεση του, ανέφερε ότι γνώριζε τη «Σάντη» και ότι το 2019, μετά από κάποια δική του διαδικτυακή παρέμβαση για κατ' ισχυρισμό διαπλοκή Δικαστών, η «Σάντη» επικοινωνήσε μαζί του, αρχικά μέσω τηλεφωνημάτων και μηνυμάτων, και, ακολούθως, μέσω δύο επισκέψεων στο γραφείο του, όπου του απεκάλυψε τους διάφορους ισχυρισμούς της. Ο ίδιος την παρότρυνε να προβεί σε καταγγελία στην Αστυνομία αλλά αυτή αρνήθηκε, λόγω φόβου, να το πράξει.
- Σύμφωνα με τον Αιτητή, η «Σάντη» απέστειλε όλα τα προαναφερόμενα δεδομένα στον ίδιο, ο οποίος περί τα έτη 2020-2021 τα παρέδωσε στον τότε Πρόεδρο του Παγκύπριου Δικηγορικού Συλλόγου για τα περαιτέρω. Λόγω του ότι η «Σάντη» εξέφραζε φόβο για τη ζωή της, ο Αιτητής την έφερε σε επαφή με δημοσιογράφο στην Αγγλία ο οποίος τη βοήθησε να πάει στη Γερμανία αφότου αυτή του είχε στείλει το υλικό. Ο εν λόγω δημοσιογράφος είχε επικοινωνία με τον Δρουσιώτη. Και ο Αιτητής είχε συναντήσεις με τον Δρουσιώτη για εξέταση των δεδομένων. Ο Αιτητής είπε ακόμη πως όλα τα στοιχεία που ο ίδιος συνέλεξε τα είχε αποθηκεύσει σε αποθηκευτικό μέσο usb, το οποίο φύλασσε στο χρηματοκιβώτιο του γραφείου του, του οποίου τον κωδικό γνώριζε μόνο ο ίδιος. Αυτό το usb παραδόθηκε στην Αστυνομία από υπάλληλο του δικηγορικού

γραφείου του Αιτητή. Ο Αιτητής ανέφερε περαιτέρω πως από την περίοδο της συνομιλίας του με την «Σάντη» άλλαξε αρκετές συσκευές τηλεφώνου.

- Στις 6.4.2026 προσήλθε, εκ νέου, η «Σάντη» στην Αστυνομία και σε ανακριτική της κατάθεση, επανέλαβε τη θέση της για κατασκευή της όλης ιστορίας, εξηγώντας τα κίνητρα της και τους λόγους γι' αυτό και γιατί πλησίασε τον Αιτητή. Μάλιστα, η ίδια ανέφερε πως μίλησε για Δικαστή στον Αιτητή για να μπορούσε ο ίδιος ο Αιτητής να πιστέψει ότι αυτή μιλούσε «*με άτομο που έχει αξία στην κοινωνία*».
- Ακολουθώντας στον όρκο αναφέρονται αυτολεξεί τα εξής:

«Με τον καιρό όμως και μέσα από τη συζήτηση μεταξύ των δύο, αυτή φαίνεται να κατασκεύαζε τα μηνύματα μετά από ερωτήσεις που της έκανε ο Νίκος Κληρίδης, για θέματα και άτομα που του απασχολούσαν. Αφού ο Νίκος Κληρίδης την ερωτούσε, αυτή έκανε σχετική έρευνα στο διαδίκτυο, εξασφάλιζε πληροφορίες και με σκοπό να του ικανοποιήσει, κατασκεύαζε τα μηνύματα τα οποία του παρουσίαζε ως σαν (sic) να ήταν αληθινά. Μάλιστα του ανέφερε πληροφορίες τις οποίες αυτός έγραψε σε δεκατετρασέλιδο έγγραφο που παρέδωσε ο Δρουσιώτης στην Αστυνομία. Το περιεχόμενο του εγγράφου κατά την ίδια, είναι ψευδές.

Σχετικά με το εν λόγω έγγραφο, ο Νίκος Κληρίδης ζήτησε από την [«Σάντη»] να του καταγράψει τα όσα του εξιστορούσε αναφορικά με τη ζωή της. Αυτή του ανέφερε ότι δεν μπορούσε να το κάνει και τότε εκείνος το ετοίμασε και της το απέστειλε μέσω του ίδιου

υπαλλήλου που αναφέρεται πιο πάνω, σε αποθηκευτικό χώρο usb. Της ζήτησε να του στείλει το κείμενο ηλεκτρονικά μέσω e-mail ώστε σε περίπτωση που της έκανε κάποιος κάτι, να φανεί ότι η «Σάντη» του είχε στείλει την ιστορία της ζωής της. Ανέφερε περαιτέρω στην Αστυνομία τις ηλεκτρονικές της διευθύνσεις.»

- Στην κατάθεση της, η ίδια ανέφερε ότι ουδέποτε έδωσε τα στοιχεία στον δημοσιογράφο στην Αγγλία, σε αντίθεση με τα λεγόμενα του Αιτητή περί τούτου.
- Στις 7.4.2026 λήφθηκε νέα γραπτή κατάθεση από τον Δρουσιώτη, στο πλαίσιο της οποίας παρέδωσε γραπτή δήλωση από 34 σελίδες και usb με 137 ηλεκτρονικά αρχεία τα οποία εξετάζονται.
- Σύμφωνα με καταθέσεις άλλων προσώπων και εξετάσεις της Αστυνομίας, οι ισχυρισμοί της «Σάντη» για το πόσα παιδιά η ίδια απέκτησε και με ποιον και ότι αυτή βρισκόταν στο εξωτερικό, διαψεύδονται.
- Επιπλέον, από τις 2.4.2026 διάφορα πρόσωπα τα οποία αναφέρονται στις δημοσιεύσεις, προέβησαν σε καταγγελία στην Αστυνομία εναντίον του Δρουσιώτη για ψευδή στοιχεία, πλαστογραφία κ.ά.
- Ο Δικαστής ο οποίος φέρεται να εμπλέκεται, έδωσε καταθέσεις στην Αστυνομία στις 2 και 7.4.2026, στις οποίες εξήγησε τη γνωριμία και σχέση του με τη «Σάντη» και απέρριψε

κατηγορηματικά τους ισχυρισμούς της, δηλώνοντας ότι όσα δημοσιεύτηκαν είναι ψέματα.

- Κατά τις εξετάσεις στο κινητό τηλέφωνο που παρέδωσε η «Σάντη» στην Αστυνομία, διαπιστώθηκε η εγκατάσταση σε αυτό τριών εφαρμογών, μεταξύ των οποίων η εφαρμογή «*Call Assistant*», οι οποίες φαίνεται να εγκαταστάθηκαν περί τα τέλη του 2025 και αρχές του 2026 και να διαγράφηκαν σε άγνωστο χρόνο.
- Στις 7.4.2026 η «Σάντη» επικοινωνήσε με την Αστυνομία και ανέφερε ότι θυμήθηκε πως το τηλέφωνο, στο οποίο είχε δημιουργήσει τα εν λόγω ψεύτικα μηνύματα, το είχε παραδώσει κατά τα έτη 2019-2020 στον Αιτητή για να το φυλάξει. Αυτό είναι ένα τηλέφωνο μάρκας «*Samsung*» στο οποίο εγκατέστησε την εφαρμογή «*Call Assistant*» και το παρέδωσε στον Αιτητή για δική της ασφάλεια, χωρίς όμως να του αποκαλύψει ότι τα μηνύματα ήταν ψεύτικα. Ανέφερε επίσης ότι το είχε παραδώσει στον υπάλληλο του Αιτητή, ο οποίος υπάλληλος είναι αυτός που προσκόμισε τα δεδομένα στην Αστυνομία.
- Στις 9.4.2026 ο επικεφαλής των ανακρίσεων, ενόρκως δηλών, ζήτησε τηλεφωνικώς από τον Αιτητή να παραδώσει στην Αστυνομία όλες τις συσκευές τηλεφώνου που χρησιμοποίησε από την επίμαχη περίοδο μέχρι σήμερα. Ο Αιτητής του είπε ότι η συσκευή που είχε στην κατοχή του δεν περιείχε οτιδήποτε και ότι δεν μπορούσε να την παραδώσει γιατί θα έμενε χωρίς τηλέφωνο. Αρνήθηκε την εισήγηση του Λοχία να αφαιρέσει την κάρτα μνήμης και να παραδώσει τη συσκευή, λέγοντας ότι θα εξέταζε το ζήτημα μετά τις εορτές του Πάσχα. Παράλληλα του

ζητήθηκε να δώσει την ηλεκτρονική διεύθυνση στην οποία, σύμφωνα με τη μαρτυρία, είχε σταλεί το κείμενο το οποίο παρέδωσε ο Δρουσιώτης, και τους κωδικούς πρόσβασης σε αυτή. Και πάλι ο Αιτητής αρνήθηκε, παραπέμποντας σε εξέταση του αιτήματος μετά τις εορτές του Πάσχα.

- Σύμφωνα πάντα με τον όρκο, γι' αυτό ζητείτο η έκδοση εντάλματος έρευνας στην οικία, υποστατικά, δικηγορικό γραφείο και οχήματα του Αιτητή, καθώς υπάρχει εύλογη υποψία να πιστεύεται ότι σε αυτά παράνομα αποκρύπτονται τα εκεί περιγραφόμενα τεκμήρια, τα οποία υπάρχει εύλογη υποψία πως χρησιμοποιήθηκαν για τον καταρτισμό, σάρωση, αποστολή και αποθήκευση του προαναφερόμενου υλικού και θα παρέχουν μαρτυρία για απόδειξη των προαναφερόμενων αδικημάτων. Στον όρκο αναφέρεται επίσης πως η έκδοση του εντάλματος έρευνας είναι ευλόγως αναγκαία και ανάλογη, καθότι σε διαφορετική περίπτωση υπάρχει ο κίνδυνος απόκρυψης, καταστροφής και ή διάθεσης των αναζητούμενων τεκμηρίων. Τέλος, στον όρκο σημειώνεται ότι από το εξασφαλισθέν υλικό προκύπτουν δύο εκ διαμέτρου αντίθετες εκδοχές, η μια εκ των οποίων είναι ότι τα επίμαχα μηνύματα είναι προϊόν υποκλοπής και η άλλη ότι αποτελούν προϊόν κατασκευάσματος, εκδοχές οι οποίες αποτελούν εξίσου αντικείμενο των αστυνομικών ανακρίσεων, εξ ου και η διερεύνηση όλων των πιο πάνω αδικημάτων.

Πριν την έκδοση του εντάλματος, το κατώτερο Δικαστήριο ρώτησε τον ομνύοντα Λοχία για τον ρόλο του κάθε αναφερόμενου στον όρκο

προσώπου στα υπό διερεύνηση αδικήματα. Ο Λοχίας απάντησε ότι «... επειδή στο παρόν στάδιο έχουν προβληθεί διάφορες εκδοχές από τα πρόσωπα που έχουν δώσει κατάθεση και τα οποία συμφωνούν τουλάχιστον μεταξύ τους, ότι ο καθένας τους έχει σε κάποιο βαθμό εμπλοκή και συμμετοχή στα όσα διερευνώνται, δεν μπορεί στο παρόν στάδιο να καθοριστεί επακριβώς ο ρόλος που ο καθένας είχε και αυτός είναι και ένας από τους λόγους που ζητείται το ένταλμα έρευνας. Εκείνο, όμως, που είναι σε θέση η Αστυνομία να πει και το αναφέρω στον όρκο μου, είναι ότι από τις καταθέσεις των άμεσα εμπλεκόμενων προσώπων, ..., είναι ότι το εν λόγω πρόσωπο για το οποίο ζητείται το ένταλμα, κατέχει τα αντικείμενα που ζητείται το ένταλμα.»

Το εκδοθέν ένταλμα έρευνας εξουσιοδοτούσε την έρευνα στα εν λόγω υποστατικά για εντοπισμό των ακόλουθων τεκμηρίων:

«(α) έγγραφα σε έντυπη ή / και ηλεκτρονική μορφή που αφορούν στο περιεχόμενο των μηνυμάτων που προωθούσε η [«Σάντη»] στον Νίκο Κληρίδη, ή / και

(β) οποιαδήποτε έγγραφα σε έντυπη ή / και ηλεκτρονική μορφή τα οποία να αφορούν στο περιεχόμενο των αναρτήσεων του Μακάριου Δρουσιώτη, ή / και

(γ) οποιοδήποτε άλλο είδος ή μορφή επικοινωνίας ή και εντύπων ή / και ηλεκτρονικών δεδομένων, τα οποία σχετίζονται με την παρούσα υπόθεση ή / και

(δ) ηλεκτρονικοί υπολογιστές, ηλεκτρονικοί υπολογιστές ταμπλέτες (tablets), κινητά τηλέφωνα, ή / και άλλα ηλεκτρονικά μέσα αποθήκευσης (usb, σκληροί δίσκοι), τα οποία υπάρχει η

εύλογη υποψία να πιστεύεται ότι χρησιμοποιήθηκαν για τον καταρτισμό, σάρωση, αποστολή ή / και αποθήκευση οποιωνδήποτε από τα όσα αναφέρονται στα σημεία (α) έως (γ) πιο πάνω»

ή μέρους αυτών και μεταφορά τους ενώπιον Δικαστηρίου για να τύχουν μεταχείρισης σύμφωνα με τον Νόμο. Στο ένταλμα αναφέρονταν επίσης τα ακόλουθα:

«Έχω μελετήσει με προσοχή τον όρκο που υποστηρίζει την αίτηση καθώς και τις διευκρινίσεις που μου δόθηκαν και έχοντας κατά νου και τις πρόνοιες της σχετικής Νομοθεσίας που βασίζεται η αίτηση, ως επίσης και τη σχετική Νομολογία, αναφέρω τα κάτωθι:

Λαμβάνοντας ιδιαίτερα υπόψη Α. το γεγονός ότι τα στοιχεία αναφορικά με την ύπαρξη των αντικειμένων, για τα οποία ζητείται το ένταλμα, τον τόπο όπου αυτά κρατούνται αλλά και την άμεση και σημαντική σχέση τους με τα αδικήματα που διερευνώνται και για τα οποία έχω ικανοποιηθεί ότι υπάρχει όντως εύλογη υποψία διάπραξης τους, έχουν προκύψει από τα όσα έχουν καταθέσει στην Αστυνομία, μεταξύ άλλων, τα ίδια τα πρόσωπα που παρουσιάζονται μέσω των εν λόγω καταθέσεων να είχαν άμεση σχέση και εμπλοκή κατά τη δημιουργία τους και στη συνέχεια κατά τη φύλαξη τους, έναν εκ των οποίων προσώπων, είναι και το πρόσωπο του οποίου είναι τα υποστατικά, οχήματα και το γραφείο που ζητείται το ένταλμα, Β. ότι το εν λόγω πρόσωπο αν και του ζητήθηκε να παρουσιάσει αυτοβούλως τα εν λόγω στοιχεία, εντούτοις ενώ δεν αρνήθηκε να τα παραδώσει παρά ταύτα δεν το πράττει και αντ' αυτού αναβάλλει την παράδοση τους κατά τρόπο που προκαλεί αβεβαιότητα αν εν τέλει θα τα παραδώσει ή όχι, Γ. ότι η φύση των εν λόγω αντικειμένων είναι τέτοια που στις πλείστες των περιπτώσεων, δύναται, ανά πάσα στιγμή να αλλοιωθούν ή να καταστραφούν και Δ. το ότι έχει ήδη γίνει σημαντικό διερευνητικό έργο και τα πρόσωπα που παρουσιάζονται να συνδέονται με κάποιο τρόπο με τα εν λόγω αντικείμενα καθώς και τα αδικήματα, έχουν ήδη πληροφορηθεί άμεσα ή έμμεσα για την κατεύθυνση προς την οποία έχουν στραφεί οι έρευνες της Αστυνομίας,

Έχω ικανοποιηθεί λογικά α) για την ύπαρξη εύλογης υπόνοιας ότι τα πιο πάνω αντικείμενα θα παράσχουν απόδειξη για την διερεύνηση των αδικημάτων που περιγράφονται πιο πάνω και β) ότι τα περιστατικά της υπόθεσης, όπως αναφύονται από τον όρκο που υποστηρίζει την αίτηση για έκδοση του παρόντος εντάλματος έρευνας, καθιστούν την έκδοση του εντάλματος αναγκαία, ανάλογη και επιθυμητή.

Των πιο πάνω λεχθέντων όμως, κρίνω, λαμβανομένης υπόψη της φύσης της εργασίας του προσώπου, στον οποίο ανήκουν ή έχει τον έλεγχο των χώρων για τα οποία ζητείται το ένταλμα ότι θα πρέπει να τεθούν οι εξής δικλείδες:

1. Η έρευνα να περιοριστεί μόνο στην εξαγωγή υλικού σε σχέση με τα υπό αναφορά πρόσωπα και να ληφθούν όλα τα αναγκαία μέτρα προστασίας των προσωπικών δεδομένων των πελατών του κ. Νίκου Κληρίδη.
2. Νοείται ότι εάν κατά την έρευνα εντοπιστούν οποιεσδήποτε ηλεκτρονικές συσκευές, περιλαμβανομένων ηλεκτρονικών υπολογιστών, tablets, κινητά τηλέφωνα, usb, σκληροί δίσκοι ως αναφέρονται στο ένταλμα, η Αστυνομία να περιοριστεί μόνο στην εξαγωγή υλικού που θα παραλάβει, εφόσον το παρόν ένταλμα δεν εξουσιοδοτεί την επέμβαση από πλευράς Αστυνομίας επί δεδομένων προστατευμένων από τα άρθρα 15 και 17 του Συντάγματος. Δηλαδή, που αφορούν την αμοιβαία επαφή μεταξύ ατόμων ή τη μεταβίβαση και ανταλλαγή μηνυμάτων στο πλαίσιο ανταλλαγής απόψεων, αισθημάτων ή ιδεών, ή την επαγγελματική αλληλογραφία ή άλλα δεδομένα επαγγελματικής φύσης, που δεν σχετίζονται με την υπόθεση αυτή. Αυτά, στο βαθμό που μπορεί να επηρεαστούν από την εκτέλεση του εντάλματος έρευνας, θα πρέπει να διασφαλιστούν από την Αστυνομία, κατά τρόπο που να μην υπάρχει πρόσκρουση στο επαγγελματικό ή άλλο απόρρητο. Σε περίπτωση που η Αστυνομία θα κρίνει αναγκαίο να εξασφαλίσει πρόσβαση σε τέτοιο υλικό θα πρέπει να προβεί στις δέουσες ενέργειες για εξασφάλιση σχετικών διαταγμάτων εκεί και όπου χρειάζεται.»

Με βάση το περιεχόμενο του όρκου που συνόδευε την αίτηση για την έκδοση του προσβαλλόμενου εντάλματος έρευνας, διαφαίνεται ότι υπήρχε μαρτυρία, μέσω γραπτών καταθέσεων και άλλων εξετάσεων, ότι συγκεκριμένο πρόσωπο, η «Σάντη», έστελλε στον Αιτητή μηνύματα, επικοινωνίες και άλλο υλικό που αφορούσε σε διάφορες ενέργειες τρίτων προσώπων, κάποιες εις βάρος της, οι οποίες δυνατόν να συνιστούσαν ποινικά κολάσιμες πράξεις. Σε κάποιο στάδιο η «Σάντη» παρέδωσε το κινητό της τηλέφωνο, το οποίο περιείχε όλο αυτό το υλικό, σε υπάλληλο του δικηγορικού γραφείου του Αιτητή και ο Αιτητής μετέφερε όλο το υλικό που ο ίδιος είχε παραλάβει από τη «Σάντη», σε μέσο αποθήκευσης usb το οποίο φύλασσε σε χώρο στο γραφείο του, στον οποίο είχε πρόσβαση μόνο ο ίδιος. Το usb παραδόθηκε στην Αστυνομία από τον υπάλληλο του δικηγορικού γραφείου του Αιτητή, στον οποίο υπάλληλο η «Σάντη» παρέδωσε τη συσκευή τηλεφώνου για ασφαλή φύλαξη από τον δικηγόρο της. Μέρος του υλικού διαβιβαζόταν στον Αιτητή κατόπιν της επικοινωνίας του με τη «Σάντη» και αφότου ο Αιτητής τη ρωτούσε για διάφορα πρόσωπα. Σύμφωνα πάντα με την τεθείσα μαρτυρία, η «Σάντη» κατασκεύασε όλο αυτό το υλικό, το οποίο δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα, με τη χρήση εφαρμογών που εγκατέστησε στο κινητό της τηλέφωνο, κάποιες εκ των οποίων εντοπίστηκαν να ήταν

εγκατεστημένες και διαγραμμένες στη συσκευή που είχε παραδώσει η ίδια στην Αστυνομία. Σε κάποιο στάδιο ο Αιτητής ζήτησε από τη «Σάντη» να καταγράψει όλο το ιστορικό των γεγονότων, κάτι το οποίο η ίδια αρνήθηκε, έτσι ο Αιτητής το έπραξε σε ένα κείμενο από 14 σελίδες, το οποίο μάλιστα, αφού της κοινοποίησε, είπε στη «Σάντη» να του το στείλει σε ηλεκτρονική διεύθυνση του για να φαίνεται ότι ήταν η ίδια που το κατέγραψε, κάτι το οποίο η ίδια έπραξε, αφού έλαβε το κείμενο σε usb από τον προαναφερόμενο υπάλληλο του γραφείου του Αιτητή. Μέρος του υλικού και το προαναφερόμενο κείμενο παραδόθηκαν στον Δρουσιώτη ο οποίος ανήρτησε μέρος αυτού του υλικού σε μέσο κοινωνικής δικτύωσης, ενώ παρέδωσε το κείμενο στην Αστυνομία. Ο Αιτητής, σε κατάθεση του, ισχυρίστηκε ότι έφερε την «Σάντη» σε επαφή με δημοσιογράφο στην Αγγλία, στον οποίο η ίδια έστειλε το υλικό και αυτός τη βοήθησε να πάει στη Γερμανία. Σύμφωνα πάντα με τη μαρτυρία, η παράδοση του υλικού στον δημοσιογράφο διαψεύστηκε από την ίδια, ενώ η μετάβαση της στη Γερμανία και ο ισχυρισμός της για το πόσα παιδιά απέκτησε και με ποιον, διαψεύδονται από τρίτα πρόσωπα και άλλα στοιχεία. Με βάση τη μαρτυρία, ο Αιτητής, καθόλο αυτό το χρονικό διάστημα, χρησιμοποίησε πέραν της μίας συσκευής τηλεφώνου. Περαιτέρω,

σύμφωνα με τη μαρτυρία, ο Αιτητής φέρεται να είχε συναντήσεις με τον Δρουσιώτη για εξέταση του εν λόγω υλικού.

Η εν λόγω μαρτυρία ήταν επαρκής για να δημιουργήσει εύλογη υποψία ότι (i) ο Αιτητής έλαβε από τη «Σάντη» μηνύματα, επικοινωνίες και άλλο υλικό στο κινητό τηλέφωνο που χρησιμοποιούσε κατά τους ουσιώδεις χρόνους, ότι (ii) αυτός μετέφερε το υλικό σε usb το οποίο φύλασσε σε χώρο στο γραφείο του και μόνο ο ίδιος είχε πρόσβαση στον συγκεκριμένο χώρο, ότι (iii) αυτός ετοίμασε το 14σέλιδο κείμενο το οποίο και είπε στη «Σάντη» και του έστειλε από τη δική της ηλεκτρονική διεύθυνση στη δική του, ότι (iv) το κινητό τηλέφωνο το οποίο χρησιμοποίησε η «Σάντη» κατά τον ουσιώδη χρόνο για να κατασκευάσει το υλικό και το αποστείλει στον Αιτητή, το παρέδωσε η ίδια στον υπάλληλο του γραφείου του Αιτητή, ο οποίος είναι αυτός που παρέδωσε το usb με το κείμενο στην «Σάντη» και το usb στην Αστυνομία και ότι (v) ο Αιτητής είχε συναντήσεις με τον Δρουσιώτη αναφορικά με τα εν λόγω δεδομένα.

Αυτή η μαρτυρία ήταν επαρκής για να δημιουργήσει εύλογη αιτία να πιστεύεται ότι ο Αιτητής κατείχε το υλικό που του απέστειλε η «Σάντη» στις τηλεφωνικές συσκευές που αυτός χρησιμοποιούσε κατά τους ουσιώδεις χρόνους και σε άλλα αποθηκευτικά μέσα,

κατείχε και φύλασσε τη συσκευή τηλεφώνου την οποία, σύμφωνα με τη δική της μαρτυρία, η «Σάντη» παρέδωσε σε υπάλληλο του Αιτητή και η ίδια χρησιμοποίησε για να κατασκευάσει όλο το υλικό το οποίο και απέστειλλε στον Αιτητή, καθώς επίσης κατείχε και φύλασσε το κείμενο το οποίο ο ίδιος φέρεται να ετοίμασε και ζήτησε από τη «Σάντη» να το στείλει από δική της ηλεκτρονική διεύθυνση σε δική του. Προφανώς αυτό το υλικό συνδέεται με τη διάπραξη των υπό διερεύνηση αδικημάτων, εφόσον, σύμφωνα με τη μαρτυρία της «Σάντη», όλο το υλικό ήταν ψευδές και κατασκευασμένο από την ίδια και μέρος αυτού δημοσιοποιήθηκε από τον Δρουσιώτη. Η μαρτυρία πως στην ανάρτηση ο Δρουσιώτης δήλωσε ότι το υλικό του το έδωσε η «Σάντη», ενώ η ίδια ανέφερε ότι ο Δρουσιώτης δεν της αποκάλυψε την πηγή του, καθώς επίσης η μαρτυρία για τις συναντήσεις μεταξύ Δρουσιώτη και Αιτητή για το θέμα, ήταν επαρκής για να δημιουργήσει εύλογη αιτία να πιστευτεί ότι ο Αιτητής κατείχε υλικό που αφορά στις αναρτήσεις του Δρουσιώτη, εφόσον αυτές βασικά αφορούσαν τα όσα κατ' ισχυρισμόν είχε κατασκευάσει η «Σάντη».

Υπενθυμίζεται ότι για σκοπούς έκδοσης εντάλματος έρευνας, εκείνο που απαιτείται είναι τέτοια μαρτυρία η οποία είναι ικανή να δημιουργήσει εύλογη υποψία. Όπως τονίστηκε στην υπόθεση ***Αναφορικά με την Αίτηση του Α.Γ., Πολ. Έφεση Αρ. 15/2024,***

ημερ. 17.10.2024, «*χαμηλό είναι το ύψος του πήχη που πρέπει να υπερπηδηθεί για τη δημιουργία σχετικής και εύλογης υπόνοιας και υποψίας προς τούτο, ως κατ' επανάληψη έχουν ερμηνευτεί οι πρόνοιες του άρθρου 27 του Κεφ. 155*». Περί εύλογων υπονοιών και υποψίας ο λόγος, ζήτημα που εξαρτάται από τα περιστατικά και τη φύση της κάθε υπόθεσης (βλ. *Παναγιώτου (2004) 1(B) Α.Α.Δ. 1094 και Αυτωνίου (2009) 1 Α.Α.Δ. 656*).

Η τεθείσα ενώπιον του κατώτερου Δικαστηρίου μαρτυρία φαινόταν να θέτει τις επικοινωνίες του Αιτητή με τη «Σάντη» στο πλαίσιο της επαγγελματικής του ιδιότητας και να λαμβάνει το υλικό στην τηλεφωνική συσκευή που χρησιμοποιούσε για επαγγελματικούς λόγους, να φυλάσσει το υλικό σε usb στο γραφείο του και να ετοιμάζει το κείμενο το οποίο της παραδόθηκε από υπάλληλο του γραφείου και στάληκε από την «Σάντη» σε ηλεκτρονική διεύθυνση του Αιτητή. Σύμφωνα με τη μαρτυρία της «Σάντη», αυτή παρέδωσε τη συσκευή τηλεφώνου που χρησιμοποίησε για την κατασκευή του υλικού και την αποστολή αυτού στον Αιτητή, σε υπάλληλο ο οποίος φέρεται να σχετίζεται με το δικηγορικό γραφείο του Αιτητή, εφόσον αυτός παρουσιάζεται να παρέδωσε στην «Σάντη» το usb με το κείμενο και να παρέδωσε στην Αστυνομία το usb το οποίο περιείχε το υλικό που

κατείχε ο Αιτητής, αφότου ο τελευταίος είχε κληθεί να παρουσιαστεί στην Αστυνομία.

Όπως αναφέρεται ανωτέρω και τονίστηκε και στην υπόθεση **Αναφορικά με την Αίτηση του Κ.Κ., Πολ. Έφεση Αρ. 277/2021, ημερ. 20.3.2023**, για την έκδοση εντάλματος έρευνας, το ζητούμενο είναι κατά πόσο αποκαλύπτεται μαρτυρία που να στοιχειοθετεί, υπό τις περιστάσεις, εύλογη πιθανότητα σε σχέση με το αναφερόμενο υποστατικό. Το κατώτερο Δικαστήριο όφειλε να ικανοποιηθεί για την ύπαρξη εύλογης αιτίας να πιστεύεται ότι τα αναζητούμενα αντικείμενα βρίσκονταν στους χώρους των οποίων ζητείτο η έρευνα.

Με βάση το περιεχόμενο του εντάλματος, δεν καταγράφεται ότι το κατώτερο Δικαστήριο ικανοποιήθηκε πως υπήρχε εύλογη αιτία να πιστεύεται ότι τα αναζητούμενα αντικείμενα βρίσκονται στους χώρους των οποίων ζητήθηκε και επιτράπηκε η έρευνα. Το κατώτερο Δικαστήριο ανέφερε μόνο ρητώς πως ικανοποιήθηκε ότι τα εν λόγω αντικείμενα θα παράσχουν απόδειξη για τη διερεύνηση των αδικημάτων και ότι τα περιστατικά της υπόθεσης, όπως αναδύονται μέσα από τον όρκο, καθιστούν την έκδοση του εντάλματος αναγκαία, ανάλογη και επιθυμητή, χωρίς ειδική αναφορά στο ότι ικανοποιήθηκε λογικά για τη σύνδεση των αντικειμένων με τους

χώρους των οποίων ζητείτο η έρευνα. Δεν διαφεύγει την προσοχή του παρόντος Δικαστηρίου πως δεν απαιτείται ρητή αναφορά στο ένταλμα για την ικανοποίηση αυτής της προϋπόθεσης, νοουμένου ότι κάτι τέτοιο συνάγεται από το περιεχόμενο του εντάλματος. Στο προσβαλλόμενο ένταλμα το κατώτερο Δικαστήριο κατέγραψε ότι έλαβε υπόψη τον τόπο όπου κρατούνται τα αναζητούμενα αντικείμενα, όμως, για σκοπούς πάντοτε της υπό κρίση διαδικασίας, θεωρώ ότι εγείρεται συζητήσιμο θέμα ως προς το κατά πόσον το ίδιο το κατώτερο Δικαστήριο απασχόλησε, εξέτασε και κατέληξε επ' αυτού του ζητήματος.

Εκείνο το οποίο διαφαίνεται από το ένταλμα είναι ότι το κατώτερο Δικαστήριο ικανοποιήθηκε περί της εύλογης αιτίας ότι ο Αιτητής συνδέεται με τα υπό διερεύνηση αδικήματα. Αυτό φαίνεται από την καταγραφή στο ένταλμα πως ο Αιτητής ήταν ένα εκ των προσώπων τα οποία *«είχαν άμεση σχέση και εμπλοκή κατά τη δημιουργία τους και στη συνέχεια κατά τη φύλαξη»* των μηνυμάτων και γενικά του υλικού.

Για σκοπούς έκδοσης εντάλματος έρευνας σύμφωνα με το **άρθρο 27**, το πρόσωπο που κατέχει, ελέγχει ή χρησιμοποιεί τον χώρο του οποίου ζητείται η έρευνα δεν είναι απαραίτητο να συνδέεται το ίδιο και με τη διάπραξη των κατ' ισχυρισμό αδικημάτων. Παράλληλα,

ούτε και η ύπαρξη μαρτυρίας ότι συγκεκριμένο πρόσωπο εμπλέκεται στη διάπραξη του υπό διερεύνηση αδικήματος δικαιολογεί αφ' εαυτής την έκδοση εντάλματος έρευνας χώρων που του ανήκουν, κατέχει ή ελέγχει, για την ανεύρεση τεκμηρίων που σχετίζονται με την υπόθεση. Αυτό λέχθηκε, μεταξύ άλλων, στην υπόθεση ***Αναφορικά με την Αίτηση του Χ.Π., Πολ. Έφεση Αρ. 17/2024, ημερ. 13.3.2025***, στην οποία αναφέρθηκε επίσης πως η διασύνδεση συγκεκριμένου προσώπου με το αδίκημα ασφαλώς και έχει σημασία και, ανάλογα με την περίπτωση, μπορεί, υπό το φως της μαρτυρίας, να δικαιολογεί την έρευνα συγκεκριμένου χώρου.

Κατά την προφορική τοποθέτηση του ο ενόρκως δηλών Λοχίας, παρά το ότι ανέφερε στο κατώτερο Δικαστήριο ότι ο Αιτητής φαίνεται να έχει σε κάποιο βαθμό συμμετοχή και εμπλοκή στα όσα διερευνώνται, εντούτοις διευκρίνισε πως σε εκείνο το στάδιο δεν μπορούσε να καθοριστεί επακριβώς ο ρόλος του. Παράλληλα επεσήμανε ότι σε εκείνο το στάδιο η μαρτυρία κατεδείκνυε ότι ο Αιτητής κατέχει τα αναζητούμενα αντικείμενα. Με βάση αυτή την τοποθέτηση και το περιεχόμενο του όρκου, δεν φαίνεται να αποδίδετο οποιαδήποτε εμπλοκή στον Αιτητή στη διάπραξη των υπό διερεύνηση αδικημάτων, εφόσον ο Αιτητής φέρεται να μην γνώριζε, ούτε οποτεδήποτε να ενημερώθηκε για το αναληθές του όλου υλικού, για

την κατασκευή αυτού από την «Σάντη», για τον τρόπο και τον λόγο κατασκευής του και για ότι η όλη εξιστόρηση των γεγονότων, η οποία καταγράφεται στο 14σέλιδο κείμενο, δεν ανταποκρινόταν στην αλήθεια. Ούτε διαφαίνεται ότι ο Αιτητής ισχυρίστηκε πως η «Σάντη» είχε διαφύγει στη Γερμανία, μέσω του δημοσιογράφου στην Αγγλία τον οποίο ο ίδιος της είχε συστήσει, εν γνώσει του πως κάτι τέτοιο δεν ήταν αληθές.

Με βάση το λεκτικό του ίδιου του εντάλματος, διαφαίνεται ότι το κατώτερο Δικαστήριο ικανοποιήθηκε για την ύπαρξη εύλογης υποψίας περί της εμπλοκής του Αιτητή στα υπό διερεύνηση αδικήματα, κάτι το οποίο δεν απαιτείται να καταδειχθεί για την έκδοση εντάλματος έρευνας, και ότι τα αναζητούμενα αντικείμενα συνδέονται με αυτά. Διαφαίνεται επίσης πως αυτές οι διαπιστώσεις το οδήγησαν στο να καταλήξει ότι δικαιολογείται η έκδοση του εντάλματος έρευνας, χωρίς να φαίνεται να είχε ικανοποιηθεί για τη σύνδεση των αντικειμένων με τους χώρους των οποίων ζητείτο η έρευνα, όπως εξηγείται ανωτέρω.

Τα όσα αναφέρονται ανωτέρω καταδεικνύουν συζητήσιμη υπόθεση ως προς το ότι το κατώτερο Δικαστήριο δεν φαίνεται να είχε ικανοποιηθεί για τη σύνδεση των αντικειμένων με τους χώρους των

οποίων ζητήθηκε η έρευνα, και ότι, παρά την απουσία τέτοιας μαρτυρίας που να δημιουργεί εύλογη υποψία ότι ο Αιτητής εμπλέκεται στη διάπραξη των κατ' ισχυρισμό αδικημάτων, το κατώτερο Δικαστήριο φαίνεται να έκρινε ότι δικαιολογείται η έκδοση του εντάλματος έρευνας στη βάση της εμπλοκής του Αιτητή και της φύσης των αναζητούμενων αντικειμένων σε σχέση με τα υπό διερεύνηση αδικήματα.

Στον όρκο που συνόδευε την αίτηση για την έκδοση του εντάλματος, αναφερόταν ότι ο Αιτητής παρουσιάστηκε στην Αστυνομία όταν κλήθηκε προς τούτο, έδωσε γραπτή κατάθεση στην οποία αναφέρθηκε στα γεγονότα σχετικά με τη «Σάντη», ενώ όλο το υλικό το οποίο, κατά τον ίδιο, του είχε αποστείλει η «Σάντη» και είχε μεταφερθεί σε usb, παραδόθηκε από υπάλληλο του γραφείου του στην Αστυνομία. Αργότερα, σε τηλεφωνική επικοινωνία της Αστυνομίας μαζί του, ο Αιτητής αρνήθηκε να παραδώσει οποιεσδήποτε συσκευές τηλεφώνου χρησιμοποίησε από την επίμαχη περίοδο μέχρι σήμερα και τα στοιχεία της ηλεκτρονικής διεύθυνσης στην οποία η «Σάντη» του έστειλε το κείμενο, λέγοντας ότι θα εξέταζε το αίτημα μετά τις εορτές του Πάσχα.

Ο Αιτητής εισηγείται ότι η συνεργασία του με την Αστυνομία και η παράδοση όλου του υλικού που κατείχε και έλαβε από τη «Σάντη» καθιστούσε μη αναγκαία την έκδοση του εντάλματος έρευνας. Ακόμη εισηγείται ότι ουδέποτε ρωτήθηκε για το κινητό τηλέφωνο το οποίο, κατ' ισχυρισμό της «Σάντη», παραδόθηκε σε υπάλληλο του γραφείου του, για να θεωρηθεί ότι ο ίδιος αρνείτο να συνεργαστεί με την Αστυνομία.

Με βάση το περιεχόμενο του όρκου, πράγματι διεφάνη η άμεση ανταπόκριση του Αιτητή στο αίτημα της Αστυνομίας να παρουσιαστεί και να δώσει γραπτή κατάθεση, καθώς επίσης να παραδώσει σε αυτή το usb το οποίο, κατ' ισχυρισμόν του ιδίου, περιείχε το σύνολο του υλικού που η «Σάντη» του είχε αποστείλει. Παράλληλα, διεφάνη ότι ο Αιτητής αρνήθηκε να παραδώσει αμέσως τις συσκευές τηλεφώνου του και τα στοιχεία της ηλεκτρονικής του διεύθυνσης, αναφέροντας ότι θα εξέταζε το ζήτημα σε μεταγενέστερο χρόνο. Αυτή η εικόνα δεν φαίνεται να παρουσιάζει τον Αιτητή ότι αρνείται κάθε συνεργασία με την Αστυνομία. Αυτό φαίνεται να επιβεβαιώνεται και από το ίδιο το κατώτερο Δικαστήριο το οποίο κατέγραψε στο ένταλμα ότι ο Αιτητής *«δεν αρνήθηκε να παρουσιάσει αυτοβούλως τα εν λόγω στοιχεία, αντ' αυτού αναβάλλει την παράδοση τους κατά τρόπο που προκαλεί αβεβαιότητα αν εν τέλει θα τα παραδώσει ή όχι»*.

Αυτή η αναφορά, σε συνδυασμό με τη φύση των αντικειμένων και τη δυνατότητα αλλοίωσης ή καταστροφής τους ανά πάσα στιγμή, δημιουργούσε την αναγκαιότητα έκδοσης του αιτούμενου εντάλματος έρευνας, ανεξαρτήτως του ότι το υλικό φαίνεται να διαβιβάστηκε και βρισκόταν στην κατοχή του Αιτητή για κάποια έτη.

Η έκδοση ειδοποίησης προσαγωγής εγγράφων δυνάμει του **άρθρου 6** του **Κεφ. 155**, δεν αποτελεί προϋπόθεση για την υποβολή αιτήματος για την έκδοση εντάλματος έρευνας, ούτε και η παράλειψη έκδοσης τέτοιας ειδοποίησης καθιστά το εκδοθέν ένταλμα έρευνας δυσανάλογο και επαχθές μέτρο, ως η εισήγηση των Αιτητών. Το **άρθρο 6** προνοεί τα ακόλουθα:

«6.-(1) Ο ανακριτής δύναται κατά τη διάρκεια της ανάκρισης για ποινικό αδίκημα, αν αυτός θεωρεί την παρουσίαση κάποιου εγγράφου αναγκαία ή επιθυμητή για τους σκοπούς της ανάκρισης, να εκδώσει γραπτή διαταγή στο πρόσωπο υπό την κατοχή ή τον έλεγχο του οποίου βρίσκεται το έγγραφο αυτό ή πιστεύεται ότι βρίσκεται, απαιτώντας από αυτό την παρουσίαση του εγγράφου σε τέτοιο εύλογο τόπο και χρόνο ως ήθελε καθοριστεί στη διαταγή.»

Αυτή η πρόνοια αφορά στις περιπτώσεις όπου η Αστυνομία πιστεύει ότι κάποιο έγγραφο βρίσκεται στην κατοχή συγκεκριμένου προσώπου και προβαίνει σε αίτημα για την παρουσίαση αυτού στο πλαίσιο της ανάκρισης. Στην υπό κρίση περίπτωση, η Αστυνομία αιτείτο ένταλμα έρευνας με σκοπό την αναζήτηση αντικειμένων,

συμπεριλαμβανομένων και εγγράφων, για τα οποία υπάρχει εύλογη αιτία να πιστεύεται ότι συνδέονται με τη διάπραξη των υπό διερεύνηση αδικημάτων, χωρίς να είναι βέβαιη κατά πόσο τέτοια αντικείμενα υπάρχουν, αλλά στη βάση της εύλογης υπόνοιας, ούτως ώστε να μην δικαιολογείτο η ενεργοποίηση της διαδικασίας του **άρθρου 6**.

Ως εκ τούτου, δεν έχει καταδειχθεί συζητήσιμη υπόθεση αναφορικά με τον λόγο Β στον οποίο στηρίζεται η Αίτηση.

Το ένταλμα έρευνας εξουσιοδοτούσε την αναζήτηση των αντικειμένων τα οποία περιγράφονται ανωτέρω. Έχει ήδη αναφερθεί το τι αποδίδετο ότι κατείχε ή φύλασσε ο Αιτητής, ήτοι μηνύματα, επικοινωνία και υλικό το οποίο του είχε σταλεί από την «Σάντη» στο κινητό του τηλέφωνο, υλικό το οποίο ο Αιτητής φέρεται να μετέφερε σε usb, το 14σέλιδο κείμενο, καθώς επίσης και συσκευή τηλεφώνου η οποία φέρεται να παραδόθηκε από τη «Σάντη» σε υπάλληλο του γραφείου, και υλικό που σχετίζεται με τις αναρτήσεις του Δρουσιώτη. Επίσης, η θέση του Αιτητή ότι αυτός είχε παραδώσει όλο το υλικό στο usb, αποτελεί δικό του ισχυρισμό ο οποίος έχρηζε διερεύνησης από την Αστυνομία και, με βάση το σύνολο της μαρτυρίας, δημιουργείτο η εύλογη υποψία ότι πιθανόν να υπήρχαν και άλλα μηνύματα ή

υλικό που προήλθαν από την «Σάντη», στην κατοχή του Αιτητή και ακολούθως του Δρουσιώτη.

Στην υπόθεση **Αναφορικά με την Αίτηση της εταιρείας ERA CYPRUS LTD και του Ανδρέα Αντωνίου (2008) 1(B) Α.Α.Δ. 1051**, λέχθηκε ότι στο ένταλμα έρευνας θα πρέπει να υπάρχει συγκεκριμένη περιγραφή των πραγμάτων και αντικειμένων τα οποία η Αστυνομία δύναται να εντοπίσει και παραλάβει, ούτως ώστε να μην παρέχεται «*ανεπίτρεπτα ευρεία διακριτική εξουσία*» ως προς το τι είναι δυνατό να αναζητηθεί και παραληφθεί. Η ίδια αρχή επαναλήφθηκε στην υπόθεση **Κ.Π. κ.ά., Πολ. Έφεση Αρ. 19/2025, ημερ. 29.1.2026**.

Στην προκειμένη περίπτωση, επισημαίνεται κατ' αρχάς ότι τα αναζητούμενα αντικείμενα δεν ήταν μόνο μια συσκευή τηλεφώνου, ως η εισήγηση των Αιτητών. Επιπλέον, διαφαίνεται ότι στο ένταλμα οι δύο πρώτες κατηγορίες των αναζητούμενων τεκμηρίων είχαν καθοριστεί με ακρίβεια. Πρόκειται για τα μηνύματα που η «Σάντη» έστειλε στον Αιτητή και τις αναρτήσεις του Δρουσιώτη οι οποίες αφορούσαν τη συγκεκριμένη «*ιστορία*» της Σάντη. Επομένως, τα αναζητούμενα αντικείμενα περιγράφονταν και σχετίζονταν με τα υπό διερεύνηση αδικήματα. Χρήσιμη καθοδήγηση προσφέρει και η

υπόθεση *Χρυσάνθου κ.ά. (Αρ. 2) (2008) 1(B) Α.Α.Δ. 1175*, στην οποία λέχθηκαν τα εξής:

«Δε νομίζω ότι η λέξη «προσδιορισμός» έχει την έννοια που εισηγήθηκε ο συνήγορος των αιτητών, δηλαδή να κατονομάζονται τα πράγματα στον όρκο ή στο ένταλμα. Το γεγονός ότι ενώ ο όρκος ζητούσε και τεκμήρια που σχετίζονται και με άλλα αδικήματα, αλλά το ένταλμα εκδόθηκε μόνο για τεκμήρια που σχετίζονται με την πορνεία, είναι κάτι που μάλλον επενεργεί υπέρ των αιτητών και όχι εναντίον τους. Επομένως αυτός δεν είναι λόγος για ακύρωση του εντάλματος.»

Διαφορετική φαίνεται να είναι η περιγραφή των αναζητούμενων αντικειμένων στις υπόλοιπες δύο κατηγορίες. Για σκοπούς πάντοτε της υπό κρίση διαδικασίας, διαφαίνεται ότι γι' αυτά υπάρχει, εκ πρώτης όψεως, μια γενική και αόριστη περιγραφή η οποία παρείχε αδιακρίτως ευρεία εξουσία στην Αστυνομία ως προς το τι αναζητείτο.

Ο Αιτητής ισχυρίζεται ότι η Αστυνομία παρέλειψε να περιλάβει στον όρκο ουσιώδη γεγονότα με αποτέλεσμα την παραπλάνηση του κατώτερου Δικαστηρίου. Αυτά, σύμφωνα με τον Αιτητή, αφορούν στο ότι η Αστυνομία παρέλειψε να ρωτήσει τον Αιτητή αναφορικά με τον ισχυρισμό της «Σάντη» πως αυτή παρέδωσε το κινητό της σε υπάλληλο του γραφείου, ότι η Αστυνομία παρουσίασε την υποτιθέμενη άρνηση του Αιτητή να παραδώσει όλα τα κινητά του τηλέφωνα και τέλος ότι η

Αστυνομία παρουσίασε τον Αιτητή ως εμπλεκόμενο στα υπό διερεύνηση αδικήματα, ενώ ο όρκος δεν υποστηρίζει κάτι τέτοιο.

Στην υπόθεση **Αναφορικά με την Αίτηση των Αυτώση Αυδρέου κ.ά.** (ανωτέρω), λέχθηκε ότι η έκδοση ενός εντάλματος έρευνας είναι μια σοβαρή επέμβαση στην ατομική ελευθερία. Με σκοπό την επίτευξη του στόχου αυτού, ο αιτών την έκδοση του εντάλματος έχει καθήκον να προβεί σε πλήρη αποκάλυψη όλων των ουσιωδών στοιχείων και γεγονότων. Η μη αποκάλυψη ουσιωδών πληροφοριών ή πληροφοριών ή ενεργειών που έπρεπε να προηγηθούν της αίτησης για ένταλμα, θεωρείται ότι αφαιρεί το νόμιμο της έκδοσης του εντάλματος (βλ. **Αναφορικά με την Αίτηση των Jawer Cyprus Ltd κ.ά. (2011) 1(Γ) Α.Α.Δ. 2067**).

Θεωρώ ότι όλες αυτές οι θέσεις έχουν απασχολήσει ανωτέρω και δεν έχει διαφανεί ότι η Αστυνομία, μέσω του όρκου και του συνόλου της μαρτυρίας που παρουσίασε προς υποστήριξη της αίτησης για την έκδοση του αιτούμενου εντάλματος έρευνας, παρέβη το καθήκον αποκάλυψης όλων των ουσιωδών γεγονότων ή προέβη σε παραπλανητική εικόνα ως προς τα γεγονότα.

Επομένως, δεν έχει καταδειχθεί συζητήσιμη υπόθεση σε σχέση με τον λόγο Η στον οποίο στηρίζεται η Αίτηση.

Δεν χωρεί αμφιβολία ότι η αίτηση και το εκδοθέν ένταλμα έρευνας αφορούσαν στην οικία και τα οχήματα δικηγόρου, καθώς επίσης και στο δικηγορικό του γραφείο και αναζητούνταν αντικείμενα τα οποία ήταν εύλογα αναμενόμενο ότι θα περιείχαν και στοιχεία που σχετίζονται με το επάγγελμα του Αιτητή και δεν αφορούσαν τα υπό διερεύνηση αδικήματα. Οι δικηγόροι βεβαίως δεν εξαιρούνται από τη διεξαγωγή έρευνας στο πλαίσιο διερεύνησης ποινικών αδικημάτων είτε οι ίδιοι θεωρούνται ως ύποπτοι είτε όχι, νοουμένου βεβαίως ότι ικανοποιούνται οι προϋποθέσεις έκδοσης του σχετικού εντάλματος. Η ιδιότητα του δικηγόρου και το πρωταρχικό καθήκον του στην προάσπιση των δικαιωμάτων των πελάτων του και στη διασφάλιση της εμπιστευτικότητας των επικοινωνιών μεταξύ τους, αποτελεί βασικό παράγοντα στη διεκπεραίωση του ρόλου του. Επομένως, αποτελεί έργο του Δικαστηρίου που εξετάζει αίτημα για έκδοση εντάλματος έρευνας σε δικηγορικό γραφείο, η εξισορρόπηση του συμφέροντος για την ανάγκη εξιχνίασης ποινικών αδικημάτων και της ανάγκης διασφάλισης της ιδιωτικής ζωής, της προστασίας των προσωπικών δεδομένων και του επαγγελματικού απορρήτου, για να διασφαλιστεί ότι η έρευνα θα είναι αναγκαία και ανάλογη. Σε αυτό το πλαίσιο, απαιτείται η επιβολή των απαραίτητων ασφαλιστικών δικλείδων αναφορικά με το ένταλμα έρευνας.

Χρήσιμη καθοδήγηση επί αυτού του ζητήματος προσφέρει η υπόθεση **Αναφορικά με την Αίτηση των Ανδρέας Δημητριάδης & Σία Δ.Ε.Π.Ε. κ.ά., Πολ. Αίτηση Αρ. 212/2021, ημερ. 10.3.2022**, η οποία αφορούσε σε ένταλμα έρευνας σε δικηγορικό γραφείο. Στην εν λόγω υπόθεση έγινε παραπομπή στο ακόλουθο απόσπασμα από την υπόθεση **Αυτώνης Ανδρέου & Σία ΔΕΠΕ κ.ά. (2015) 1(Γ) Α.Α.Δ. 2560**:

«... Τονίζεται εκ προοιμίου ότι η ιδιότητα των αιτητών ως δικηγόρων δεν αποτελεί αυτοτελώς έρεισμα για την κατάληξη του Δικαστηρίου. Η επαγγελματική αυτή ιδιότητα δεν μπορεί από την άλλη να παραμεριστεί από το όλο σκηνικό. Αντίθετα, επιτείνει την προσοχή που έπρεπε να επιδειχθεί πρωτοδίκως ιδιαίτερος στα όλως ιδιάζοντα γεγονότα της υπόθεσης. Σαφώς και οι δικηγόροι δεν εξαιρούνται, ούτε και έχουν ασυλία από οποιαδήποτε διερεύνηση ποινικής φύσεως, αλλά θα πρέπει να υπάρχει σαφής, τεκμηριωμένη και ουσιαστική σύνδεση ενός καταλογιζομένου ή υπό διερεύνηση ποινικού αδικήματος με ενέργειες, πράξεις ή παραλείψεις δικηγόρου. Το δικηγορικό απόρρητο που είναι δεδομένο μέσα από πλειάδα αποφάσεων και σ' αυτό συμφωνεί και η Δημοκρατία, δεν πρέπει να τυγχάνει εύκολης παραβίασης διότι μετά καταστρατηγείται ο θεσμικός ρόλος του δικηγόρου και ιδιαίτερος της προστασίας που πρέπει να τυγχάνουν οι εμπιστευτικές ή άλλες πληροφορίες που παρέχονται στον δικηγόρο από τον πελάτη αυτού. Είναι γι' αυτό το λόγο που στις υποθέσεις που παρέπεμψε ο κ. Πολυβίου, θεωρείται απαραίτητη η ένθεση στο οποιοδήποτε ένταλμα έρευνας τέτοιων ασφαλιστικών δικλείδων ώστε να αποφεύγεται η άνευ λόγου διείσδυση στο δικηγορικό απόρρητο ή να περιορίζεται αυτή η διείσδυση στο ελάχιστο δυνατό.»

Η υποχρέωση επιβολής τέτοιων ασφαλιστικών δικλείδων κατάλληλων προς την ιδιότητα δικηγόρου, όταν ζητείται ένταλμα έρευνας του δικηγορικού του γραφείου, έχει αναγνωριστεί και από τη

νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΔΔΑ), προς διασφάλιση της προστασίας του δικαιώματος της ιδιωτικής και επαγγελματικής ζωής που κατοχυρώνεται από το **άρθρο 8** της **Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου** (ΕΣΔΑ). Όπως λέχθηκε στην υπόθεση **Besheda and Rybobleu v. Monaco, Applications no. 36559/2019 & 36270/2019, ημερ. 6.6.2024**, τα κράτη-μέλη έχουν την υποχρέωση να προστατεύουν την εμπιστευτικότητα των ανταλλαγών μεταξύ δικηγόρων και των πελατών τους και το επαγγελματικό απόρρητο. Επομένως, τα Δικαστήρια θα πρέπει να αποφασίζουν κατά πόσο επαρκείς ασφαλιστικές δικλίδες τέθηκαν από το δικαστήριο που διέταξε την έρευνα δικηγορικού γραφείου προς αυτόν τον σκοπό.

Στην υπόθεση **Andre and Another v. France, Application no. 18603/20023, ημερ. 24.7.2008**, επιβεβαιώνεται η προσέγγιση ότι για σκοπούς έρευνας σε δικηγορικό γραφείο, απαιτείται η επιβολή ασφαλιστικών δικλίδων οι οποίες να θεωρούνται επαρκείς για την προστασία του επαγγελματικού απορρήτου. Σε εκείνη την υπόθεση η έρευνα συνοδευόταν από ειδικές ασφαλιστικές δικλίδες, όπως τη διεξαγωγή της έρευνας στην παρουσία του Προέδρου του τοπικού Δικηγορικού Συλλόγου, παρόλο

που τελικώς κρίθηκε πως η έρευνα και η κατάσχεση δυνάμει αυτής παραβίαζαν το **άρθρο 8** της **ΕΣΔΑ**.

Στην υπό εξέταση περίπτωση, πέραν από την καταγραφή των αναζητούμενων αντικειμένων, το κατώτερο Δικαστήριο φαίνεται να έθεσε όρους για την προστασία των προσωπικών δεδομένων και του επαγγελματικού απορρήτου, ως ανωτέρω. Παρόμοιοι όροι είχαν τεθεί στο ένταλμα έρευνας στην υπόθεση **Αναφορικά με την Αίτηση των Ανδρέας Δημητριάδης & Σία Δ.Ε.Π.Ε. κ.ά.** (ανωτέρω), και στη συγκεκριμένη υπόθεση είχαν κριθεί ικανοποιητικοί.

Σύμφωνα με όσα αναφέρονται ανωτέρω και το περιεχόμενο του προσβαλλόμενου εντάλματος, διαφαίνεται ότι το κατώτερο Δικαστήριο απασχόλησε το ζήτημα της επιβολής ασφαλιστικών δικλείδων για την προστασία της ιδιωτικής επικοινωνίας και του επαγγελματικού απορρήτου, και ασκώντας τη διακριτική του ευχέρεια ως προς τούτο, κατέληξε στην επιβολή των πιο πάνω όρων και περιορισμών. Ενόψει του ότι η έρευνα αφορούσε σε δικηγορικό γραφείο και δικηγόρο, θεωρώ ότι σε αυτό το στάδιο εγείρεται συζητήσιμη υπόθεση ως προς το κατά πόσο οι συγκεκριμένοι όροι και περιορισμοί παρείχαν επαρκή προστασία ως προς τη διασφάλιση της ιδιωτικής επικοινωνίας, της εμπιστευτικότητας μεταξύ δικηγόρου και πελάτη και του επαγγελματικού απορρήτου.

Με βάση όσα αναφέρονται ανωτέρω, ικανοποιούμαι ότι ο Αιτητής έχει καταδείξει συζητήσιμη υπόθεση αναφορικά με τους λόγους Α, Γ, Δ, Ε, Ζ και Θ, ως ακολούθως:

- (i) Αναφορικά με τον **λόγο Α**, ως προς το ότι δεν φαίνεται να ικανοποιήθηκε το κατώτερο Δικαστήριο για την ύπαρξη εύλογης αιτίας ότι τα αναζητούμενα αντικείμενα συνδέονται με τους χώρους των οποίων ζητείτο και επιτάπηκε η έρευνα.
- (ii) Αναφορικά με τον **λόγο Γ**, ως προς το ότι η περιγραφή των αναζητούμενων τεκμηρίων (γ) και (δ) φαίνεται να είναι γενική και αόριστη.
- (iii) Αναφορικά με τον **λόγο Δ**, ως προς το ότι δεν υπήρχε μαρτυρία ότι ο Αιτητής εμπλέκεται στη δημιουργία των κατ' ισχυρισμό πλαστών μηνυμάτων, όχι ως αυτοτελή λόγο εφόσον τυχόν διασύνδεση του Αιτητή με τα υπό διερεύνηση αδικήματα δεν αποτελεί προϋπόθεση για την έκδοση εντάλματος έρευνας, αλλά αποκλειστικά στη βάση του ότι η διαπίστωση περί της εμπλοκής του Αιτητή στην κατ' ισχυρισμό διάπραξη των υπό διερεύνηση αδικημάτων φαίνεται να επενέργησε στην κρίση του κατώτερου Δικαστηρίου για να εκδώσει το ένταλμα έρευνας.

- (iv) Αναφορικά με τον **λόγο Ε**, ως προς το ότι η περιγραφή των αναζητούμενων τεκμηρίων (γ) και (δ) φαίνεται να είναι γενική και αόριστη.
- (v) Αναφορικά με τον **λόγο Ζ**, ως προς το ότι δεν φαίνεται να ικανοποιήθηκε το κατώτερο Δικαστήριο για την ύπαρξη εύλογης αιτίας ότι τα αναζητούμενα αντικείμενα συνδέονται με τους χώρους των οποίων ζητείτο και επιτράπηκε η έρευνα.
- (vi) Αναφορικά με τον **λόγο Θ**.

Ως εκ τούτου παρέχεται άδεια στον Αιτητή να καταχωρίσει αίτηση δια κλήσεως για την έκδοση προνομιακού εντάλματος Certiorari αναφορικά με τους λόγους Α, Γ, Δ, Ε, Ζ και Θ, ως αναφέρεται ανωτέρω.

Η αίτηση αναφορικά με τους λόγους Β και Η, απορρίπτεται.

Οι Αιτητές ζητούν επίσης άδεια για την καταχώριση αίτησης δια κλήσεως για την έκδοση Prohibition. Στο σύγγραμμα *Προνομιακά Εντάλματα*, Πέτρου Αρτέμη, σελ. 244-245, αναφέρεται ότι το ένταλμα Prohibition, το οποίο συνήθως εκδίδεται μαζί με ένταλμα Certiorari, απευθύνεται σε κατώτερο Δικαστήριο και του απαγορεύει να συνεχίσει μια διαδικασία, όταν το κατώτερο Δικαστήριο παραβαίνει

τη δικαιοδοσία του ή καταστρατηγεί τους νόμους της χώρας. Όπως λέχθηκε στην υπόθεση ***Αναφορικά με την Αίτηση των Γιώργου Ιωακείμ κ.ά. (2015) 1(B) Α.Α.Δ. 1074***, το προνομιακό ένταλμα Prohibition συνήθως συνδυάζεται με το ένταλμα Certiorari και δεν εκδίδεται απλώς και μόνο με τη διατύπωση της θέσης ότι το κατώτερο Δικαστήριο ενήργησε με έλλειψη δικαιοδοσίας, αλλά εκδίδεται αυτοδικαίως όταν υπάρχει εμφανέστατη έλλειψη δικαιοδοσίας, ακριβώς για να εμποδίσει τη συνέχιση μιας τέτοιας διαδικασίας.

Ενόψει του γεγονότος ότι το ένταλμα έχει ήδη εκτελεστεί, δεν δικαιολογείται η χορήγηση άδειας για την καταχώριση αίτησης διακλήσεως για την έκδοση Prohibition. Σε περίπτωση που ήθελε εκδοθεί το ένταλμα Certiorari και το ένταλμα έρευνας ακυρωθεί, τότε όλο το υλικό που παραλήφθηκε θα θεωρείται παρανόμως ληφθέν και δεν θα μπορεί να χρησιμοποιηθεί για οποιονδήποτε σκοπό.

Ο Αιτητής ζητά, περαιτέρω, προσωρινό διάταγμα με το οποίο να απαγορεύεται στην Αστυνομία να προβεί σε οποιαδήποτε εξέταση, επέμβαση, επεξεργασία, διατήρηση ή άλλο χειρισμό των αντικειμένων και ή ηλεκτρονικών δεδομένων ή αντιγράφων αυτών που κατασχέθηκαν και δημιουργήθηκαν στα πλαίσια εκτέλεσης του εντάλματος έρευνας, μέχρι την τελική εκδίκαση της παρούσας

Αίτησης και της δια κλήσεως αίτησης και ή μέχρι νεότερας διαταγής του Δικαστηρίου.

Ο Αιτητής επικαλέστηκε την εξουσία του παρόντος Δικαστηρίου να εκδώσει τέτοιο προσωρινό διάταγμα στη βάση του **άρθρου 32 του περί Δικαστηρίων Νόμου, Ν.14/1960**. Παρέπεμψε στην υπόθεση **Αναφορικά με την Αίτηση του Ε.Υ., Πολ. Αίτηση Αρ. 200/2024, ημερ. 5.12.2024**, στην οποία δόθηκε άδεια για την καταχώριση αίτησης δια κλήσεως για την έκδοση Certiorari αναφορικά με ένταλμα έρευνας στη βάση του ότι ο Δικαστής που το υπέγραψε δεν είχε διαγράψει τη μια από τις δύο επιλογές στο ένταλμα, για να φανεί κατά πόσο είχε ικανοποιηθεί ή όχι για την αναγκαιότητα έκδοσης αυτής. Επρόκειτο για ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης δυνάμει ευρωπαϊκής εντολής έρευνας. Το Δικαστήριο εξέδωσε διάταγμα με το οποίο απαγορευόταν στην Αστυνομία και ή στον Γενικό Εισαγγελέα και ή στο Υπουργείο Δικαιοσύνης και Δημόσιας Τάξης να έχει πρόσβαση και ή να προβεί σε επεξεργασία δεδομένων και ή σε εξετάσεις και ή σε αποξένωση και ή σε παράδοση στις Γερμανικές Αρχές των αντικειμένων που κατασχέθηκαν δυνάμει του εντάλματος έρευνας, με ισχύ επτά ημερών και παράταση της ισχύος μέχρι την εκδίκαση της δια κλήσεως αίτησης.

Σημειώνεται ότι ο Αιτητής παρουσίασε το συνταχθέν διάταγμα και την Έκθεση που συνόδευε την αίτηση, όμως δεν παρουσιάστηκε η ίδια η αίτηση για να διαφανεί η νομική βάση αυτής. Ούτε και από την απόφαση προκύπτει η νομική βάση δυνάμει της οποίας το Δικαστήριο προέβη στην έκδοση του εν λόγω διατάγματος.

Θεωρώ ότι τέτοιο διάταγμα δεν δικαιολογείται. Όπως έχει ήδη λεχθεί, με τη χορήγηση άδειας για την καταχώριση αίτησης διακλήσεως για την έκδοση Certiorari, σε περίπτωση έκδοσης του αιτούμενου εντάλματος και ακύρωσης του εντάλματος έρευνας, οι Αιτητές τυγχάνουν πλήρους προστασίας σε σχέση με την εκτέλεση του εντάλματος και τα τυχόν αποτελέσματα αυτής.

Ως εκ τούτου, δεν δικαιολογείται η έκδοση του αιτούμενου προσωρινού διατάγματος.

Η αίτηση για την έκδοση Certiorari, για τους λόγους Α, Γ, Δ, Ε, Ζ και Θ, όπως αναφέρεται ανωτέρω, να καταχωριστεί σε πέντε μέρες από σήμερα και να επιδοθεί στον Γενικό Εισαγγελέα τουλάχιστον τρεις μέρες πριν από τη δικάσιμο. Εφόσον καταχωριστεί, η Πρωτοκολλητής να την ορίσει στις 20.5.2026 και ώρα 09:00 για οδηγίες.

Η Αίτηση ως προς τους λόγους Β και Η, απορρίπτεται. Το αιτητικό Β για άδεια για καταχώριση αίτησης δια κλήσεως για την έκδοση Prohibition και το αιτητικό Γ για έκδοση προσωρινού διατάγματος, επίσης απορρίπτονται.

Τα έξοδα της Αίτησης θα είναι έξοδα στην πορεία της δια κλήσεως αίτησης.

Ε. ΕΦΡΑΙΜ, Δ.

/κβπ

